

**[Ingerlise Koefoed]**

haft til de kreative fag i skolen, til musiklivets bredde, sådan som den afspejler sig i musikloven, og til den rolle, som man har tillagt kommunerne, amterne og staten som hjælpere og opmuntre af et musikliv, der er så godt som muligt.

Jeg synes, man skal putte tingene ind i en sammenhæng. Jeg synes, man skal være opmærksom på, at folkeskolens musikundervisning i de senere år er blevet betydelig forringet, at det ikke mere er sådan, at børn obligatorisk har musikundervisning efter 5. klasse, og at musikskolerne derfor kan komme til at spille en meget større rolle, end de måske har gjort før.

Jeg mener ikke, det ville være formyndersk, hvis Folketinget vedtog en musikskolelov, som sagde til kommunerne, at hvis de kommuner, der ønskede at have musikskoler, f.eks. ville opfylde en betingelse om, at elevbetalingen eller forældrebetalingen ikke må overskride 33-35 pct. af driftsudgifterne ved musikskolerne, vil vi gå ind og hjælpe dem til at kunne opfylde den betingelse. Det synes jeg ville være en god måde at gøre tingene på, hvor man ikke tvang kommunerne til at gøre noget, men hvor man sagde til dem: Hvis I gør sådan og sådan, vil vi også gerne hjælpe jer til at kunne gennemføre det. Bare som et eksempel.

Dernæst vil jeg spørge, hvor ustyrlige udgifterne har været, mens vi har haft den ordning, vi har nu. Jeg har ikke indtryk af, at de har været særlig ustyrlige. Jeg mener, de har ligget nogenlunde fast i de senere år. Hvis ministeren ikke kan svare på det nu, tror jeg, vi skal prøve i udvalget at få en oversigt over, hvordan statens udgifter har udviklet sig i de senere år, når det drejer sig om støtte til landsdelsorkestre, måske til hele musiklovsområdet.

Jeg vil også gerne spørge fru Hanne Severinsen: Hvad betyder det, at nu skal der være ro på området? Sådan som jeg har forstået musiklivet ifølge musikloven, som det fungerer i dag, har det jo netop i de senere år været karakteriseret af ro på området, fordi alle blev tilgodeset rimeligt.

**Duetoft (CD):**

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Skal jeg nu drille en lille smule, vil jeg sige, at det egentlig er lidt underligt at stille sig op her og rose sig af, at man nu har hjulpet Radioens Big Band med nogle penge. Det havde jo ikke været

ret nødvendigt, hvis man ikke havde ødelagt Danmarks Radios økonomi først. Det er selvfølgelig en let måde at gøre sig til helt på: først at ødelægge det for folk og derefter redde dem fra det, man selv har ødelagt. Jeg synes, der havde været mere rimelige måder, selv om jeg ved, det ikke er ministerens ressort, at klare det problem på. Men jeg glæder mig over, at det er sket, og jeg håber også, at man måske ved lejlighed kunne gøre det for Underholdningsorkesteret.

Jeg vil om blomsterdebatten bare sige, at nu er det vel ikke kun staten, der har lyst til at vide, hvad den skal give ud – det har de forskellige orkestre jo også. Så det, vi står og siger her om, at der skal være en viden for det offentlige på dette område, gælder selvfølgelig også for orkestrene. Derfor er jeg meget glad for ministerens svar med hensyn til forsøget på at gøre det mere langsigtet, og jeg vil opfordre ministeren til – og vil gerne hjælpe med til – at vi, samtidig med at loven blive vedtaget, eksempelvis vedtager et 4-årigt orkesterbudget, at vi her indgår det samme som et forsvarsforlig, var jeg ved at sige. På samme måde laver vi på orkesterområdet et 4-årigt forlig, hvor vi siger, at man i fire år ved, at de penge har man fra det offentlige, fra staten. Det kunne måske modvirke noget af usikkerheden, og kunne vi gøre det samtidig, så kunne det jo være med til at få loven til at glide lettere ned.

Hr. Søren Hansen har været så venlig at stille et spørgsmål, jeg ville have stillet, og jeg gentager det bare for at understrege, at for mig er det også vigtigt, nemlig det, jeg spurgte om i første omgang: Har der været forhandlinger, eller vil ministeren indlede forhandlinger med landsdelsorkestrene om det her? Jeg føler meget, at vi bør undgå en eller anden psykologisk barriere, der siger: Vi er ikke blevet hørt, vi har ikke haft en chance for at gøre det lettere for os.

Derfor vil jeg gerne endnu en gang opfordre ministeren til at sørge for meget tæt forbindelse med orkestrene i denne her sag.

**Kulturministeren (Ole Vig Jensen):**

Jeg skal til de sidst faldne bemærkninger sige til hr. Søren Hansen, som helt rimeligt repeterer hr. Duetofts spørgsmål om, hvorvidt der har været forhandlet med orkestrene, at det har der ikke.